

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:

Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: K 400.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 40 Din.

polletno: 20 „

četrletno: 10 „

Posamezna številka stane 50 kron.

Posamezna številka stane 50 kron.

Leto II.

Dunaj, 30. avgusta 1922.

Št. 35.

Nemci se razburjajo.

Pod tem naslovom je prinesla „Nova Pravda“ v svoji 33. številki članek, ki pravi, da so se bavili z izjavo jugoslov. zunanje-ga ministra dr. Ninčiča vsi avstrijski in jugoslovanski nemški listi, posebno pa „Zillier Zeitung“. „Nova Pravda“ piše:

Danes, ko je hrup nekoliko polegel, hočemo tudi mi povedati svoje mnenje. Predvsem moramo povedati nemškemu glasilu v Celju, da je v veliki zmoti, ako misli, da ima naša država napram nemškim narodnim manjšinam iste obveznosti kakor jih ima Avstrija napram koroškemu Slovincem. Kljub temu pa uživajo pri nas Nemci veliko več pravic nego jih imajo koroški Slovenci. To pokazuje najboljše šolstvo. Dočim imajo Nemci samo v Sloveniji 15 popolnoma nemških ljudskih šol, 2 nemški meščanski šoli in poleg tega še nemške paralele na slov. ljudskih, meščanskih in srednjih šolah, nimajo Slovenci na Koroškem niti ene slovenske šole in niti ene slovenske paralele. Poleg tega ne smemo izpustiti iz vida, da so koroški Slovenci kompaktno naseljeni na Koroškem že od 6. stoletja naprej, dočim Nemci v Sloveniji niso nikjer kompaktno naseljeni. Oni so se pojavili v naših krajih šele za časa nasilne germanizacije, podpirane od vsake avstrijske vlade, in smelo lahko trdimo, da je med njimi jako malo pravih Nemcev. Nimamo nič proti temu, da se pravi Nemci obdrže, odločno pa zahtevamo nazaj naše ponemčene brate. Krivica, storjena na našem narodu, se mora popraviti.

Glede strahu, ki veje iz nemških člankov pred represalijami pa bodi v pomirjenje Nemcev povedano: Jugoslovani smo kulturni narod; zato se ne bomo posluževali proti nemškim manjšinam v Jugoslaviji istih barbarških sredstev, ki se jih poslužujejo Nemci napram našim manjšinam v Avstriji. Mi ne bomo Nemcev pretepali in ubijali, kakor to delajo Nemci z našimi brati na Koroškem. Tudi jih ne bomo radi narodnosti zasramovali in jim pljuvali v obraz, kakor to delajo oni na Koroškem, ker mi, Balkanci, kakor nam pravijo, ne maramo posnemati nemške kulture.

Samo po drugih sredstvih bomo segali. Vprašali bomo: Koliko nemških obrtnikov, gostilničarjev, fabrikantov izvršuje svobodno svojo obrt v naši državi? Koliko nemških advokatov in zdravnikov izvršuje svojo prakso? Koliko nemških delavcev služi pri nas kruh? Koliko šol imajo Nemci v naši državi? Koliko nemških časopisov izhaja v Jugoslaviji? Kako je z nemškimi prireditvami, koncerti, gledališkimi predstavami, bali itd. Vse to bomo primerjali z razmerami na Koroškem in padla bo odločitev. Povemo vam: Koroški Slovenci nimajo na goriomenjenem polju ničesar izgubiti, ker so jim že vse vzeli. Izgubite lahko edino le vi. Če se tega ne zavedate, je temu samo vaša ošabnost vzrok. Vi se ne zadovoljite z enakopravnostjo, ki jo živite pri nas z drugimi državljani vred, vi ste vaje-ni gospodstva, zato se čutite zapostavljene, dasi niste bili pri nas nikdar zapostavljeni, najmanj pa preganjani, temveč narobe, bili ste vedno favorizirani celo od vseh dosedanjih naših vlad.

Na koncu še to: Koroški Slovenci, katere je zadela tako žalostna usoda, da morajo žive-

ti pod neusmiljenim nemškim jarmom, so nam tako pri srcu, da bodo Nemci pri nas delali pokoro za vsak las, ki bi se skrivil koroškim Slovincem. Kajti zadosti že je bilo trpljenja. Toda pobijali mi ne bomo, na razpolago imamo druga sredstva, da zaščitimo svoje koroške brate.

K temu bi samo še pripomnili, da imajo Nemci v Jugoslaviji in sicer v Vojvodini 162 učiteljev in 141 učiteljic, v Bački 233 učiteljev in 130 učiteljic in v Baranji 20 učiteljev in 8 učiteljic, skupaj 694 učiteljskih moči nemške narodnosti. Koliko pa jih imamo mi koroški Slovenci? Nobenega, kajti tisti, ki so izgubili narodno individualnost niso več Slovenci.

Gospodarske blodnje.

Vedno slabše.

Avstrijska republika se pogreza naprej kakor ladja, ki zajema vodo. Voda raste naprej, kapitan pa kleči na kolenih in prosi in roti pijano moštvo: „Delajte vendar, veslajte in črepajte vodo!“ A ljudje pravijo: „Delamo, a je osem ur na dan, več ne bomo, naj se pogrezne vse vkup“. Do danes se še nismo potopili — skoro bi se v alkohol — a voda le narašča in ljudje pravijo, ker se nismo še potopili, se tudi ne bomo, drugi bodo prišli in nas rešili! Kaj na tem, da draginja raste, izumili smo besedo, ki ima čudotvorno moč in nam vsaki mesec na novo pogrne mizo; ta čudotvorna beseda je: Indeks! Če se življenje stokrat podraži, nam daste stokratno plačo, pa je vse pri starem. To je prokleta modrost našega razumništva. Le kmet stoji in strmi ter se povprašuje: Ali je res vse znorelo? Nevarnost raste od dne do dne, trgovci ne morejo več delati, hrami so vsi prazni, kdor kaj proda, se goljufa in izgubi kar ima, vse po indeksu! V par dneh ali v par mescih se mora ta država podreti, le ta država, čez katero je dal Seipel svoj duhovniški plašč, da se bo vsa nesreča očitala nazadnje duhovnikom in cerkvi! Ali se bomo klali med seboj za zadnji kos kruha, kakor se v Rusiji, ali nas sprejme sosedna država pod svoje bajonete, ker brez teh ne pojde v zveličavni republiki najmanj na svetu, ker je vendar že očito, da se v nobeni državi na svetu tako ne gospodari in ne more gospodariti, kakor pri nas.

Pasivna davkarija.

Država pobira davke in dosti veliki so, kako da ji na vse kraje primanjkuje denarja? Uradno časopisje nam javlja, da se za davkarske uradnike potrebuje več, nego znašajo vsi direktni davki! Avstrija ima 19.000 davkarskih uradnikov, ki dobivajo po današnjem indeksu vkup 109 milijard plače, vseh direktnih davkov pa se zbere le 75 milijard. Torej država plačuje uradnikom 34 milijard povrhu. Kaj takega svet še ni videl, to je državniška modrost naših demokratičnih dni. Država je tu za uradnike! Uradnik sicer dela za državo, ali kar sprejme plačil, odnese sam, in država mu daje še precej navrh! Hlapci mlatijo žito, kar se naveje pa kar sami odneso in zraven jih gospodar še plačuje! Včasih so bile takšne države v basni za deveto goro nekje, danes pa imamo novi paradiž v Avstriji. Nekaj se nam sanja, gorje ko se zbudimo iz naših norih sanj!

Indeks.

Leta sem smo slišali, kako je treba ljudi organizirati! To se pravi združiti in postaviti voditelje, katerim se drugi pokorijo. Delavci in uradniki so se organizirali kakor armada. Prva zahteva te armade je bila: „Več plače in manj dela!“ in ko se je država nekoliko hotela obotavljati, napravili so štrajke po vrsti! Država seve ni imela denarja; pognala je stroj, ki ga dela in dajala svojim ljudem papirja, pa so bili zadovoljni. Tudi tovarna ga ni imela; ta je podražila svoje izdelke: čevlji, obleka, železovina, vse se je podražilo, seve tudi kruh, ker se je na eni strani podraževala cena dela, na drugi pa se je izgubljal naš kredit v sosednih državah. Čez mesec čez štirinajst dni, se je prepir za plačo začel iznova. Na to je imel nekdo lepo misel: kaj bomo štrajkali, kaj se prepirali? Dogovorimo se tako: sestavimo komisijo, ki od mesca do mesca dožene, kolikokrat se je življenje podražilo in v tisti meri naj se povišujejo plače uradnikov in delavcev! To je indeks! Po tem računu, dobila uradnik ali delavec ta mesec 124 toliko, kakor sta dobila lani marca mesca. Stvar je silno lepa in duhovita. A na svetu ni krave, ki bi jo mogel naprej molsti, in ni države, ki bi mogla plačevati kar ljudi zahtevajo, dokler ni iz primerne dela primernih dohodkov. Država in tovarnarji potrebujejo ta mesec 700 milijard, da plačajo svoje ljudi! To je zdaj malo manj, nego je v vsi državi denarja. Država fabricira naprej svoj papirnati denar, tovarne podražujejo naprej svoje blago, dokler ne bodo sploh nehale delati in ustavile svoj obrat. Dne 30. junija je krožilo v Avstriji 550 milijard denarja, tedaj se je za švicarski frank moralo dati 358 avstrijskih kron; čez mesec se je množina našega denarja dvignila na 786 milijard, vrednost franka pa na 8040 kron; do dne 7. avgusta je množina denarja zopet zrastle na 833 milijard, cena franka na 9790 kron. Julija mesca se je denar pomnožil za 43%, draginja je zrastle za 124%, prvi teden avgusta se je denar pomnožil za 6%, draginja je zrastle za 21%. Ko množino lahkomišelnost svoj denar vsled zahtev uradnikov in delavcev, trikrat tako hitro raste draginja. Tujih valut je vedno težje dobiti in vendar jih moramo imeti, če ne maramo gladu umreti, ker nam za naš denar nihče ne da ničesar. Voditelji delavcev naprej kvasijo, o kapitalizmu in cerkvenem premoženju, naprej nekaj sanjajo o komunizmu, ko ne bo več treba nič delati, pa bomo vsega imeli v obilici! Ljudje bi morali popustiti svojo novo blodnjo o indeksu! Indeks ne more dajati kruha, marveč le delo, in več ni mogoče nikomur dajati, nego kdo ima. To velja tudi za državo; ko se dela papirnati denar, se ljudje le goljufajo. Nesreča je od dne do dne večja. Ko so se organizirali vsi drugi za svoj indeks, bi se bili morali kmetje tudi združiti za delo, to je naš indeks. Menda pa je sploh že vse prepozno! Država se potaplja, naj se že potopi! Predno bodo ljudje utonili, jih bo pijanost že minila.

Zbirajte za tiskovni sklad!

Nekaj novega o prisilnem posojilu.

Ljubi koroški Slovenci! Vi se tako hudujete na novo avstrijsko postavo, po kateri boste morali naši Avstriji kar na milijone posoditi — najbrž za vedno kakor naši bratje Nemci pravijo. Vaše hudovanje je čisto odveč, ker sedaj v Avstriji tako hitro živimo, da bi imeli že davno pozabiti, kar so vam Nemci v Št. Vidu itd. obljubili: nobenih davkov za več let, poceni obleka, železo itd., vse je Drava oplaknila. Zato naj bi tudi vaš spomin že splaknil. Jugoslovani so sicer v Parizu dosegli, da vam ni bilo treba oddajati premoženja, čez kar se sedaj kmetje v labudski dolini tako razburjajo, da odmeva čez Višnjak in Haberberg, a Nemci so še brihtnejši in so oddajo premoženja prekrstili v prisilno posojilo, proti temu pa Jugoslovani ne smejo nič reči, ker tega ni v mirovni pogodbi, zato tiho djati in plačati! Tega ne slišite radi in tudi vem, da boste svoje nahrbtnike, v katerih imate svoje milijone, še višje obesili, da se vam boljše povodijo in dalj trajajo (povojeno meso se tudi dalj drži), tudi več zaležejo. Toda jaz mislim, da se ne smete hudovati na našo Avstrijo, ker ta vam zelo dobro hoče. Ona ve, da vi ne boste z lepa toliko plačali, pa tudi ni treba. Država vaš dolg lep vpiše v zemljiško knjigo, denar pa namesto vas posodi ena judovskih bank na Dunaju. Če država banki ne more vrniti posojila, bo pa banka vas tirjala. Po stari navadi se boste seve branili plačati vknjiženi dolg, banka bo vas zarubila in čez noč boste postali najemniki svojih hiš. Če bomo vsi taki, kakor kmetje v labudski dolini, bomo enkrat vsi lepo najemniki nekdanjih posestev in gospodarji bodo banke. S tem se še le začnejo za kmeta zlati časi. Delali boste samo 8 ur, kadar bo najhujši vročina in največ dela na polju, boste štrajkali, banka bo vam plače zviševala; kar pri hiši boljšega zraste, boste sami pojedli, slabše oddali banki, če bo po vašem mnenju premalo živeža, bo morala banka dodati. Vozove bo banka popravljala, vozili se bosti vi, obleko banka kupovala, nosili jo vi itd. Ali bi ne bili to lepi časi?

Zato, koroški Slovenci, bodite vsaj toliko pametnejši, če že plačati tudi nočete — pa boste že morali, če ne zdaj, pa pozneje kakor labudčani še le letos oddajo premoženja — da se vsaj hudujete ne na prisilno posojilo, ki nekaj gotovo reši skrbi: ali Avstrijo ali pa vas. Da se boste pa lažje uživali v nove razmere, vas tolažim, da to ne pride kar čez noč, ampak po naši stari avstrijski navadi počasi, ker imamo preveč ljudij v pisarnah in vsi veste, da več ljudi več ve, zato se dolgo ne zirnajo. Počasi boste kmetje postali berači, kakor smo postali mi, ki smo imeli prihranjenih par kronc, a sedaj še za eno južino v Velikovcu niso. Tudi to ni prišlo čez noč, ampak počasi. Zato kmetje vam dam še en nasvet: Delajte tudi vi bolj počasi, bo pa več ljudi moglo na kmetih živeti, prav tako, kakor v pisarnah. Mihei.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Ni čuda, da so prišli Francozi na idejo, poslati nam, predno pride denarna pomoč, mednarodno orožništvo, da zasigura red, ko se demonstracije ponavljajo teden za tednom. Dne 23. t. m. je prišlo par tisoč brezposelnih pred parlament, ki so vdrli v parlament, razbili vratarjevo ložo, poškodovali ograjo in dvignili iz okvirnega zidu nekaj kamenitih plošč ter obmetavali s temi policijo. Policija je segla po orožju. Bilo je 10 stražnikov, 8 demonstrantov ranjenih in 9 aretiranih. Te demonstracije so predigre večjih in važnejših dogodkov, ki bodo sledili.

Praga, Berolin, Verona. Dr. Seipel in Ségur sta se vrnila. V Pragi sta prosila, da bi se dovoljeni kredit brzo izplačal, da bi se uvedla gospodarska pogajanja, ki bi pomenila začetek gosp. zbližanja in odpravila carina, ki ovira v obeh državah razvoj industrije. Dr. Beneš je osebno prevzel zastopstvo interesov Avstrije pred Zvezo narodov, kjer predloži sam obširen in izčrpen načrt. Čehoslovaška

republika je iznova pokazala svojo pripravljenost po možnosti pomagati. Sicer pa bodo vsa sredstva, s katerimi bi Evropa hotela pomagati Avstriji brezuspešna, ako Avstrija ne bi pokazala svoje dobre volje sodelovati z onimi, ki ji hočejo nuditi pomoč. — V Berolinu so njima povedali, da Nemčija Avstriji začasno ne more pomagati, da je združitev z nemškimi brati neizvedljiva in da mora Avstrija do ureditve kreditnega vprašanja iskati izhoda iz sedanjih težkoč v gospodarskih merah, pri čemer je seveda navezana na podporo sosedov. Vendar bo Nemčija skušala po možnosti položaj Avstrije olajšati. — Italijane sta prosila za 70milijonski kredit, ki ga je laška vlada že zdavnaj odobrila in da bi se zopet uvedla trgovska pogajanja. Schanzer je uvidevajoč potrebo pomoči povdarjal, da se bodo predlogi razmotrivali ali definitivni koraki se bodo mogli storiti šele na podlagi sklepov Zveze narodov. Vse sosednje države so za izpolnitev senžermenske mirovne pogodbe, torej proti delitvi, vendar pripravljene priskočiti na pomoč. Tako bo morala avstrijska vlada stopiti tudi z jugoslovansko v neposredne stike. Upamo, da se bo jugoslov. vlada spomnila tedaj tudi nas koroških Slovencev in zahtevala, da se nam dajo enake pravice kot jih uživajo nemški sodržavljeni!

Jugoslavija.

Radi vedno naraščajoče draginje in padanja dinarja na svetovnem trgu so prosili delavci trbovljske premogokopne družbe za povišanje plač. Ker se zahtevi ni ugodilo, je stopilo 12.000 delavcev v stavko. Sicer je pa stavka sedaj že nekaj vsakdanjega. Stavke so v vseh državah na dnevnem redu: v Ameriki, na Španskem, Češkem, v Italiji, Madžarski itd.

Zunanji minister Ninčič je govoril novinarjem o zunanjepolitičnem položaju ter omenil, da je pridobila Jugoslavija z vstopom v Malo antanto večjo veljavo v evropski politiki. Prva naloga Male antante bo sedaj, da doseže sedež pri Zvezi narodov v Ženevi in da se bodo povsod vse te države upoštevale kot enotna in močna skupina. Glede odnošajev s sosednjimi državami je omenil, da so deloma dobri, deloma se bodo šele utrdili in vzpostavili.

Nemčija.

Delegati reparacijske komisije so se dolgo nogajali z vlado radi plačil Franciji ali do sedaj še niso privedle do zaključka; zato so odpotovali v Pariz, da poročajo o pogajanjih in plačilni zmožnosti Nemčije ozir. izroče podatke, ki so jih medtem zbrali o gospodarskem položaju Nemčije. Nekateri listi presoajo položaj zelo pesimistično.

Nemška marka korajžno koraka za avstrijsko krono. Sedaj se vidi, da so mirovne pogodbe ustvarile več življenja nezmožnih nestvorov v Evropi.

Bavarski monarhisti na nobeden način ne morejo pozabiti Viljemovih absolutističnih časov. Ko je prišel pred kratkem v Monakovo Hindenburg, ga je pozdravila vlada, častniki itd., Ludendorff ga je slikal kot simbol stare nemške armade. Tako se dela propaganda za monarhijo.

Čehoslovaška.

Komaj se odstrani gospodarska ali politična kriza v eni državi, nastopi že v drugi. Češka krona se v Curihu korakoma dviga, zato je prišla češka industrija v zelo neprijeten položaj, da svojih proizvodov ne more prodajati svojim sosedom. Naravna posledica temu je, da se odpuščajo delavci in zapirajo obrati. V celi državi se nahaja vsled tega že 600.000 brezposelnih, kar državo močno obremenjuje.

Za Marijánské Lázně, kjer so se sestali predstavniki Jugoslavije in Čehoslovaške, se zanima sedaj cela Evropa. Pogovori se vršijo o podaljšanju pogodbe za dobo 10 do 15 let, ki bo vsebovala dalekosežne politične, gospodarske, trgovske in finančnopolitične določbe. Ta zveza znači korist obeh držav in konsolidacijo nove srednje Evrope. Med načelniki vlad v bivstvu ne vladajo nikaka nesporazumljenja. Podpisu nove zveze bodo sledila posvetovanja vseh predstavnikov Male antante, ki bodo razpravljali o valuti, gospodarski kri-

zi in avstrijskem vprašanju. Avstrijsko vprašanje je postalo tako važno, da se bodo morale pečati z njimi vse evropske države, ker bi z delitvijo nastala nova vojna.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Bolniško zavarovanje poljedelskih uslužbencev. Od 1. sept. naprej se morajo pustiti zavarovati tudi poljedelski uslužbenci. V to svrhu se je ustanovila posebna kmečka bolniška blagajna, ki bo imela svoje podružnice v Šmohorju, Beljaku, Podklostru, Borovljah, Velikovcu, Grebinju, Pliberku, Dobrlivasi in Zel. Kapli. V vsaki občini je zaupnik, ki sprejema pri- in odjave ter daje navodila. Obračajte se v tej zadevi izključno na njega! Zavarovane bodo seveda za to določeni zdravniki zastoj lečili. Pozneje se bodo vršile volitve v nadzorstveni svet itd., do tedaj pa vodi upravo nadzorstvena oblast. Zavarovan mora biti vsak v kmetijstvu ali gozdarstvu zaposlen delavec razen družine delodajalčeve (žena, otroci, vnuki, stariši, stari stariši) ali ti so izvzeti samo tedaj, ako je razen teh še vsaj eden posel pri hiši. Delodajalec mora prijaviti svoje posle občinskemu zaupniku tretji dan po vstopu v službo in jih odjaviti tretji dan po izstopu; ako tega ne stori, bo moral plačati vse ev. stroške, ki nastanejo radi tega bolniške blagajni. Osebe brez mezde v gotovini pridejo v 4., nedoletni delavci do 18. leta v 6., delavke čez 18 let v 7., in delavci čez 18 let v 8. razred. Tedenski prispevki: 4. razred 135 K, 6. 230 K, 7. 330 K in 8. 450 K. Dnevna bolezenska podpora: 4. razred 216 K, 6. 368 K, 7. 538 K in 8. 720 K. Pogrebni prispevki: 4. razred 8.100 K, 6. 13.800 K, 7. 19.800 K in 8. 27.000 K. Za vsako osebo mora vplačati delodajalec proti poznejšemu obračunu 1000 K, dalje mora plačati vso zavarovalnino za posle brez mezde v gotovini in za 6., 7. in 8. razred polovico. Pozdravljamo to postavbo, ki pomeni zopet korak naprej.

Štebenj pri Beljaku. Sijajna penzija starim duhovnikom! Naši Slovenci na Koroškem in izven Koroške še vedno mislijo, da se v Avstriji duhovnikom bogve kako dobro godi, da obilo zajemajo denarja iz državne republikanske kase, ki ga je kot listja in trave. Ali ravno nasprotno je res. Duhovnikom, zlasti starim penzionistom, se slabo godi, da slabše biti ne more. Seveda še do sedaj ni bilo slišati, da bi kateri duhovnik res gladu in lakote poginil ali zgoditi se pa v prihodnosti prav lahko more, ker se vedno bolj bližamo ruskim razmeram. Slišite in čujte koliko sprejema stari štebenjski župnik Jurij Jerman po 50letni nepretrgani službi mesečne pokojnine. Drugi dan vsakega meseca pismonoša točno našteje 4170 K za pokojnino, 1958 K za draginjsko doklado in 2640 kron za doklado za živila. To je vse in nič več. Tako se z majhnimi dozami ozdravlja stari bolnik. Kaj hoče začeti siromak pri tej neznosni draginji s tem denarjem? Kupiti si more komaj ½ kg sladkorja in 1 kg pšenične moke, ako je sploh dobi. Potem ostane staremu duhovniku nič drugega ko prazna tolažba, ki jo slišimo večkrat iz šaljivih ust: Do smrti bomo ja še živeli, akoravno bi same gole sline požirali. Za duhovnike tudi ne velja takozvani indeks, po katerem se avtomatično stopnjuje mesečna plača z draginjo. Stari in mladi duhovniki te velike dobrote niso vredni. Stari penzionist duhovnik le kakor ubogi Lazar čepi zunaj pred vratih bogatinove hiše in čaka na drobtinice, ki bodo padale od gostije bogatinove. Ali ni nikogar, ki bi se ubogega Lazarja usmilil? Zares sramota za državo, ki pusti duhovnike naravnost stradati in gladovati. Sramotno je tudi za stare služabnike tako beraško miloščino sprejemati. Komaj 20letni brezposelni delavec 20krat več potegne denarja, kakor 80letniduhovnik. Še pred 50 leti je bil duhovniški stan prvi častni stan, sedaj je pa žal zadnji stan — beraški stan! Dixi!

Tinje. (Shod Marijinih družb.) Dne 30. julija se je vršil tukaj velik skupen shod podjunskih Marijinih družb. Shod, kakšnega po vojski še ni bilo na Koroškem. Poleg dnevne primicije domačina čg. Trabesingerja je to že drugi pomenljivi dan, ki bo ostal vsem udeležencem v trajnem spominu. Krasno vreme je

prpomoglo, da je bila udeležba nadvse sijajna — 108 deklet. Zastopane so bile vse družbe podjunske in še celo Št. Jakob v R. je poslal tri zastopnice. Slovesnost se je pričela ob 8. uri s sveto mašo, med katero je imel novomašnik čg. Trabesinger navdušen nagovor: Marijina družba pomožna četa sv. Cerkve. K skupnemu sv. obhajilu je pristopilo okrog 90 deklet. Ob deveti uri so čg. V. B. v prepričevalni in v srcesegajoči pridigi strmečim poslušalcem dokazali: Kaj nas vodi v Marijino družbo in kaj nas nazaj drži? Po pridigi je bila slovesna asistiranja sv. masa. Povodan se je slovesnost nadaljevala. Ob 2. uri so mil. g. prošt dr. Martin Ehrlich z znano zgovornostjo označili sv. čistost kot najlepši in najdragocenejši kras mladine. Marija najpopolnejši zgled čistosti. Mladina, zbiraj se pod zastavo Njeno. Nato je bil sprejem 2 novink v M. D. Sprejemali so m. g. prošt v pontifikatih ob asistenci čg. duhovnikov in bogoslovcev. Po končanem sprejemu in petih litanijah je dekleta navdušenost gnala v prosto naravo. Napravile so izlet v gozd, katerega so se udeležile tudi novomašnikove družice. Tam se je vrstilo petje (spevoigra „Venčaričica“), deklamacije in govori (Marijina družba najboljša priprava za zakon). Vrglo se je tudi geslo: „Več veselja v M. D., katero naj bi dekleta, kot sad današnjega shoda, raznesla po vseh slovenskih koroških Marijinih družbah ker pomanjkanje veselja, je eden glavni vzrok, da družbe hirajo. Ob koncu se iz srca zahvalujemo vsem dekletam, ki so v tako častnem številu prihitele na naš shod. Posebno izrekamo zahvalo Pliberčankam za deklamacije in petje in dekletam iz Roža, ki so se vkljub temu, da so imele doma žegnane, odzvale našemu povabilu. Vsa čast jim! Da je pa shod uspel v vsestransko zadovoljnost, pričajo zahvalna pisma, ki jih dobivljamo.

Tinjska M. D.

Rinkole—Metlova. Zaobljubno romanje v Št. Andraž v Labudski dolini na praznik Marijinega vnebovzetja se je po štiriletnem presledku letos zopet vršilo. Ker v jezuitskem kolegiju v Št. Andražu oziroma pri kapucinih v Wolfisbergu zdaj nimajo več nobenega slovensčine zmožnega patra, so romarji naprosili g. župnika v Kazazah, da je šel z njimi, da je imel tam pridigo in spovedovanje. Pomagal je v spovednici ondodni g. župnik Kaufman, Čeh, ki so ga pa ljudje dobro razumeli. Romanja se je udeležilo letos izvanredno veliko število ljudi in sicer okoli 50 moških in do 70 žensk. Romarji so se zbrali kakor navadno v podružnici v Rinkolah dne 14. t. m., kjer je imel čg. K. Košir sv. mašo. Odtod do Št. Andraža je 8 ur hoda. V romarski cerkvi so sprejeli sv. zakramente in imeli svojo mašo v lauretanski kapelici. Med potjo so skupno molili tja in nazaj mnogo sv. rožnih vencev. Slovesnost je zelo povzdignil pevski zbor šmihelskega organista. Ondodni Nemci nas niso najmanjše motili, ampak celo radi poslušali v in zunaj cerkve slovensko petje. Procesija datira še iz Slomškovih časov in sicer zoper točo in kobilice, ki so nekaj menda tu nastopile v celih rojih. Molili smo po tudi za odpuščanje grehov in za dež. Viharja in praha, ki nas je obsul v trenutku, ko smo vkorakali v mesto, gotovo noben romar ne bo pozabil — bili smo vsi kakor mlinarji — deža pa tudi ne, ki je procesiji prihodnje jutro sledil in poživil vsaj ajdo in repo. Na noge spet bodoče leto!

Gozdanje. Naročili smo koncem mesca maja pri tvrdki Krupp, Berdorf, kar štiri bronaste zvonove, tri za župno cerkev, enega za podružnico v Treščah. Trije od teh so že dospeli, čakamo samo še na ta „velikega“, ki pride v par dneh. Kmalu se bo veseli glas zvonov zopet razlegal po naših dozdej tako tihih hribih — naj bi nas zbudil k novemu, živahnemu delu!

Št. Janž v Rožu. (Novi zvonovi.) Dne 13. avgusta so nam zapeli novi zvonovi. To je bil dan veselja in radosti za našo faro, katerega slovesnost so poveljevali še topiči. Od vseh strani je prišlo mnogo ljudi gledat z lepimi venci okrašene zvonove. Slavnosti je prisostvovala naša, podsinska in sveška požarna bramba in Marijina družba. Ko se je po posvetitvi začel dvigati zvon, je zasvirala godba in nato je zapel pevski zbor: Večerni zvon.

o mili zvon. To je bilo zadoščenje vsem, ki so se trudili pri napravi in nabavi zvonov, v sramoto pa tudi vsem tistim, ki so nam še zadnji čas nasprotovali. Sramujte se pred svojimi neslanimi govoricami, če ste možje!

Libeliče. (Požar.) Velika nesreča je zadela dne 4. avgusta predpoldne posestnika Blaža Encija, pd. Laha v Ivniku, še tostran nove državne meje. Medtem ko so bili ljudje večinoma še na polju, je izbruhnil doma požar, ki je v kakih dveh urah uničil blagostanje Lahove hiše. Ker ni bilo na razpolago vode, k temu pa še vlekel veter, se je ogenj tako hitro razširil po večinoma lesenem pohištvu, da je bilo rešilno delo skoro popolnoma onemogočeno. Pogorelo je hišno in gospodarsko poslopje z vso krmo, poljskimi pridelki, opravo (v kleti kakih 30 polovnjakov), obleko in denarjem vred. Razen nekaterih malenkosti so si domači in posli rešili le obleko, ki so jo imeli pri delu ravno na sebi. Živino so razen ene svinje vso rešili, toda kako jo bo mogoče preživljati, ker primanjkuje povsod krme in paše? Sadni vrt je opustošen daleč naokrog, sadje visi pečeno po drevesih; strah prešine človeka ob pogledu na razvaline Lahovega pohištva. Škoda je ob sedanjih razmerah neprecenljiva; z desetimi milijoni bi se dalo le malo zopet popraviti. Upamo in pričakujemo, da se bodo odprala srca vseh, ki čutijo s siromakom in bodo priskočili na pomoč težko prizadetemu rojaku, možu tako pridnih rok, plemenitega mišljenja in blagega srca, ki je vselej rad pomagal in ustregel, komur je le mogel. Naj prav mogočno vzplamti v srcih vseh krščanska ljubezen do bližnjega, ki je prišel ob vse, naj se mu s pomočjo prispevkov v pridelkih, denarju ali v drugih rečeh in z delom nudi izdatna pomoč, da si bo mogel po tem hudem udarcu znova postaviti svoj dom in zagotoviti družini življenje na črez vse ljubljene domači grudi!

Sele. Znano je, da imajo selski fantje dobre glasove in jo podomače lepo zakrožijo. Ker imamo pri nas tudi izvežbanega organista in pevovodje, bi se dal napraviti lep moški pevski zbor. Treba bi bilo le, da bi fantje radi in točno prihajali k pevskim vajam in se ne ustrašili začetnih težkoč. Vsak začetek je težek, tako tudi pri petju. A z vstrajnostjo se take težkoče lahko premagajo. Fantje, pogum! Mili glas slovenske pesmi v Selah krepko naj doni!

DRUŠTVENI VESTNIK

(Nadaljevanje.)

Prememba pravil.

Ako katero društvo želi spremeniti pravila, skliče redni ali izredni občni zbor, na katerem sklene spremembo po določenih starih pravil. Tako spremenjena pravila pošlje društvo v petero izvodih, na katerih ne sme biti nič črtano in popravljen, na deželno vlado obenem z zapisnikom občnega zbora. Napisati se more to morda tako:

Izobraževalno društvo v
predlaga
premenjena pravila.

Z A in B.

Deželni vladi v Celovcu.

A) Glasom v A priloženega zapisnika o občnem zboru našega društva z dne 19... se je sklenilo z večino, ko jo določajo naša pravila, prememba §§ naših pravil.

B) Prilagam premenjena celotna pravila v B v petero izvodih ter prosimo, da se to naznanilo vzame v vednost in da se na izvodu pravil, ki je kolekovan z 200 K potrdi zakoniti obstoj društva.

V dne 19...

J. J.
tajnik.

društveni
pečat

J. J.
predsednik društva.

To naznanilo se vloži v 1 izvodu. Kolekuje se naznanilo s 100 K, priloge vsaka z 20 K razun enega izvoda pravil, ki se kolekuje z 200 K. Po ukazu fin. ministrstva z dne 12./VII. 1868, št. 21.715, so naznanila s prilogami vred o premembi pravil takih društev, ki ne gredo za dobičkom, ampak za izobraževalnimi smotri, kolka prosta. Društva se torej lahko sklicujejo na ta ukaz, ako takih naznanil ne kole-

kujejo. Ako vlada v 4 tednih ne odgovori na vloženo naznanilo, so premenjena pravila potrjena. Zato se društvom zelo priporoča, da v takih zadevah vse vloge na vlado priporočajo (rekomandirajo) ali pa osebno neso in si na posebej seboj vzeti poli dajo potrditi izročitev vloge. Ako bi vlada dolgo ne odgovorila na ulogo, se na novo zahteva potrdilo zakonitega obstoja društva, ker pravila so itak po 4 tednih vladnega molka potrjena.

(Dalje sledi.)

Zahomc na Zili. Dne 30. julija je priredilo naše izobraževalno društvo „Zila“ igre „Trije tički“, dekleta iz Brnce so igrala igro „Strahovi“, fantje iz Štebna pa „Vse naše“. Ljudi je bilo toliko, da je bila dvorana pri Hrepcu natlačeno polna. Ob 8. uri zvečer se je pričela veselica. Predsednik društva pozdravi vse navzoče, ter se jim zahvali za udeležbo. Igre so se pričele. Najprej so igrali igro „Trije tički“, nato igro „Strahovi“ in potem igro „Vse naše“. Gledalci so bili veselo iznenadeni in smeha ni bilo ne konca, ne kraja. Vsem je sijala zadovoljnost iz obraza. Igralci so igrali izvrstno. Po dokončanih igrah so nas kratkočasili veseli zvoki tamburaških godal in marsikaterega je zašegetal podplatih, da se je prav veselo zavrtel po plesišču. Prodajali so se tudi pušci in razne slaščice. Zapeli smo nekaj prav veselih med katerimi nam je tekla najbolj iz src naša zilska pesem: „Tam kjer teče bistra Zila, se po dolinah dol razliva, tega kraja jaz pozabim ne, kjer mi zibka tekla je. Slovenska mat' me je rodila, na svojih prsih me dojila, slovenske pesmi mi prepevala, ko me je v zibki zibala.“

Sele. Ali bo kaj kmalu zopet kaka igra? Tako vprašujejo ljudje. Danes že moremo toliko povedati, da se vrli igralci pripravljajo na igro „Miklova Zala“, ki bo lepša, kakor vse dosedanje. Samo potrpeti bo treba še do oktobra, ker je igra dolga, težka in zahteva veliko priprav. Takrat pa na svidenje!

Na razna vprašanja, ali še ima S. K. S. Z. tiskanih pravil za društva, se naznanja, da jih nima, toda S. K. S. Z. vsakemu kraju, kjer se hoče ustanoviti društvo, gre radovoljno na roko, da oskrbi vse potrebno. Povsod, kjer se misli ustanoviti društvo, naj se prej obrnejo na Zvezo, da potem natančno po društvenem zakonu postopajo in tako izostanejo neprilike z oblastmi.

S. K. S. Z.

Zgodovinsko razstavo slovenskega slikarstva v Ljubljani priredi Il. ljubljanski veliki semenj, aranžira ga „Narodna galerija“ v Ljubljani. Ta znamenita razstava bo odprta v državni obrtni šoli v Ljubljani od 2. septembra do 11. septembra t. l. ter bo obsegala dela slovenskih slikarjev zadnjih treh sto let, t. j. od časa renesanse do modernega realizma. Zlasti bo zastopana doba baroka in rokokoja, ki sta se med Slovenci razvila do viška. Historična razstava slovenskega slikarstva bo pokazala mednarodnemu občinstvu, ki se bo zbralo v prvih dneh septembra na velikem semnju v Ljubljani, starost in čestitljivost slovenske kulture, ki jo je ustvaril mali slovenski narod obenem z velikimi narodi zapadne Evrope. Umetnine za zgodovinsko slovensko slikarsko razstavo je zbrala „Narodna galerija“ v Ljubljani, ki je preuredila za veliki semenj tudi svojo stalno galerijo slovenske moderne umetnosti, iz vsega slovenskega ozemlja sodelovali so umetniki in umet. zgodovinarji. Podpirali so podjetje zlasti cerkveni krogi, predvsem tudi ljubljanski knezoškof. Pridobelejne so razen zasebnih tudi odlične umetnine iz cerkva in samostanov, ki so bile doslej sploh neznane oz. nedostopne. Historična razstava slovenskega slikarstva, te najstarejše veje slovenske kulture, katerega tradicija sega v 13. stoletje, bo svetel dokaz slovenskih talentov, ki so sodelovali tudi v veliki italijanski renesansi pod imenom „Schia-voni“. Priporočamo našim čitateljem, da si tudi oni ogledajo to znamenito razstavo, s katero se bo pokazalo svetu, da smo kulturno narod din zaslužimo boljšo usodo.

RAZNE VESTI

— V Trstu je umrl 15. avgusta Jaka Štoka, knjigarnar in pisatelj. Nam so znane njegove igre: „Moč uniforme“, „Anarhist“, „Ne kliči vraga!“ in „Trije tički“, ki se na naših odrih pridno uprizarijo.

— V Nemčiji so se vršili poizkusi z aeroplani brez motorjev. Letalec je mogel ostati 2 uri nad zemljo.

— Predsednik začasne irske vlade Mihael Collins je bil v Bandonu iz zasede ustreljen.

— Poboji med fašisti in socialisti so se v Italiji zopet pričeli.

— Vpisnina na dunajski univerzi se je za zimski tečaj zvišala za 5kratno vpisnino prošlega letnega tečaja.

— Dunajski listi zvišajo zopet naročnino. Številka dnevnika „N. Wr. Tagblatt“ stane 650 K, „Volkszeitung“ 450 K, tehnika „Videňské Listy“ 100 K. Tudi mi bomo morali naročnino zvišati.

ŽENSKI VESTNIK

Zelo me veseli, da se dekleta same oglašate in hočete biti organizirane. Pa pojdimo korajžno na delo! Zato dekleta, pa tudi žene iz Ziljske, Rožne in Podjunske doline, iz Beljaške, Celovške in Velikovške okolice, ki bi radi imele žensko organizacijo, zglasite se! Iz vsakega kraja, od vsakega društva naj piše ena na S. K. S. Zvezo v Celovcu, Viktringerring 26, kateri dan v tednu in ob kateri uri bi najlažje prišla, na kar bo Zveza določila in vsem naznanila za vse najprimernejši čas, da se pogovorimo. S tem podaste prvi dokaz, kako si želite organizacije. S. K. S. Z.

GOSPODARSKI VESTNIK

Podjed in rjavi hrošč.

Število sredstev, katera bi se dala uporabiti pri uničevanju podjedcev, je veliko ali so v večjem obsegu radi tehničnih težkoč in groznih stroškov neizpeljiva. Iz zanimivosti bi omenil uporabo bencina ali ogljikovega sulfida (Schwefelkohlenstoff) v vrtih in manjših njivah; na m² se mora porabiti približno 40-50 gr bencina in sicer se mora razredčen vliti v 6 do 8 lukenj v zemljo. Podjedci poginejo. V velikem obsegu se ta metoda ne izplača. Na drug način se je skušalo potom umetne infekcije priti podjedcu do živega; ta metoda ima sicer bodočnost, ali dozda še ni dovolj znana. Kot edino sredstvo s praktično vrednostjo je pobiranje podjedcev za oralom in uporaba teh kot svinjska ali kurja krma. To sredstvo je jako priporočljivo, seveda pod pogojem, da se to zgodi vsestransko in povsod. Na manjših površinah in vrtovih se lahko očuvamo pred njim tudi na ta način, da potrosimo ob času leta hroščev celo površino z živim apnom; na živo apno se namreč hrošč ne vsede. Po dežju moramo seveda to ponoviti. Nadalje moramo gledati na to, da varujemo najbolj ko mogoče vse sovražnike podjedca in to so: jazbec, krt, hrčica (Spitzmaus), jež, vrana, škorec in galeb (Lachmöve). Hrošče pa uničujejo posebno: pomračnik, sova, škorec, kozodoj, srakoper (Würger) itd.

S tem smo precej vse povedali, kar mora umni gospodar vedeti, razun najglavnejšega, namreč, kako se je mogoče uspešno ubraniti podjedcem. Na prvi hip bi vsaki kmet mislil, da ni sredstva poti njim in popolnoma potrt in s sklenjenimi rokami gleda, kako se črvi mastijo od njegovega krompirja in žita poln skrbi, če mu bodo še kaj — vsaj seme — pustili. Če vsak svojo škodo, katero trpi vsled teh škodljivcev izračuna, bodi marsikateri videl, da mu iznaša ta toliko, kakor je vse njegovo četrletno delo vredno; toraj je delal četrto leta zastonj in poleg tega še seme izgubil. In vendar nič ni tako lahko, kakor pa tega se z malimi žrtvami ubraniti. Zadostuje, da žrtvuje tukaj vsak kmet ne četrto leta, ampak samo gotove ure v dnevu meseca majnika vse svoje ljudi in še to samo vsako četrto leto, kadar je namreč leto hroščev. S tem ni samo se rešil podjedcev, ampak očeval tudi svoje sadje pred škodo. To edino rešilno sredstvo je

namreč pobiranje in uničevanje hroščev, kot edino izpeljivo sredstvo in radi sigurnega uspeha ni ga mogoče dovolj priporočati. Pogoj za sigurni uspeh pa leži v načinu, kako se to vrši, kajti ni dovolj, da jih nabere kmet rečimo 3 birnje in izračuna, koliko je s tem uničil podjedcev ali pa da samo posamezni pobirajo v svojem sadnem vrtu edino iz sebičnih razlogov, da bi mu hrošči ne uničili sedja, nego za uspešno uničevanje je potrebno veliko priprav, dobro organizirano pobiranje in malo dobre in složne volje. Najbolje je, da prevzame to občinski ali posebno za to izbran odbor, ki naj potem vodi in nadzoruje v celi občini pobiranje hroščev. Eventualni izdatki naj se krijejo iz občinskih blaganj. Jako dobro je tudi šolsko mladino pritegniti k temu delu. Seveda je treba popred vsakega posameznega podučiti, da ne misli, če njegov otrok pri sedu hrošče pobira, da s tem njemu nič ne koristi. Če se hoče doseči čim popolnejši uspeh, je potrebno, da se pobira ne samo v sadnih vrtovih nego povsod, kjer se nahajajo hrošči, kakor ob gozdnih robih, na samem stoječa drevesa itd. Delo naj se razdeli na posamezne vasi ali pa na posebne gruče in njim pripadajoče rajone tako, da meji en rajon na drugega. Mišljenje, da bi hrošči od drugod prišli k nam, ni upravičeno, kajti niti hrošč niti podjed ne gre daleč od svojega rojstnega kraja. Pobirati se mora pri lepem vremenu zjutraj in zvečer, pri slabem vremenu lahko celi dan in to ne samo enkrat v enem kraju, nego večkrat, ker pridejo vedno zopet novi hrošči iz zemlje.

Tehnika pobiranja je enostavna: razprostre se velika plahta pod drevesom, katero morajo štiri osebe držati in peta oseba trese drevo tako dolgo, da padejo vsi hrošči raz drevesa; plahta se potem skupaj zloži in vsebina pride v posodo ali vrečo. Uničijo se hrošči najbolje z ogljikovim sulfidom ali z vročo vodo. Uničeni hrošči se porabijo kot gnojilo ali pa se posuše, zmeljejo in mešajo s svinjsko krmo, kar je jako redilno, posebno za svinje.

Drugih sredstev za pobiranje teh škodljivcev do sedaj ni znanih; pač pa je tukaj še jako odprto polje za iznajdbe in taka iznajdba bi bila za narodno gospodarstvo velikega pomena in važnosti, za dotičnega pa velika čast in zasluga, ki bi iznašel uspešno sredstvo. Treba je skušati! Mogoče vpliva kakšna vrsta umetnega gnoja, v pravem času posejana, namreč pred dežjem, uničuje na podjeda. To bi bilo jako pozdraviti, ker v tem slučaju nič ni izgubljenega, nego nasprotno bi vendar enkrat kmeta prepričalo, kakšne velike vrednosti je umetni gnoj ne samo za travnike, ampak tudi za nlive. J. O.

Dunajski trg. Svinje 16—34.000 K za kg žive teže. Mesne cene: goveje 15—38.000 K, telečje 17—28.500 K, zrezek do 35.000 K, svinjsko 22—42.000 K, ovčje 8500—10.000 K, povojeno 18—36.000 K, slanina 52—56.000 K, maslo do 44.000 K za kg. Kokoši 6—15.000 K, golobi 2—3000 K, jerebice 3—6000 K za komad. Kg moke 6500—7600 K, leče 8600—9000 kron, fižola 4800—5600 K, graha 5600—6000 kron, sladkorja 18—20.000 K. Jajce 600—750 kron. Kg krompirja 1600—1850 K, kumar 700 do 1200 K, jurčkov (gobe) 5200—6000 K, jabolč 800—2000 K, hrušk 1200—2800 K, breskev 8—16.000 K, sliv 1600—2400 K, češpljev 2—2800 K, brusnic (rudečih črnice) 3600 do 4000 K, grozdja 6—12.000 K. — Konji lahki vprežni $\frac{3}{4}$ —2 milijona, težki 2—4 $\frac{1}{2}$ milijonov, izvoščkovi 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$ milijona kron. — Seno 95—170.000 K, detelja 156—160.000 K, slama 69—100.000 K za cent.

Borza. Dunaj, 28. t. m. Dinar 870 K, dolar 78.350 K, marka 50 K, funt šterling 351.750 kron, francoski frank 5960 K, švicarski frank 14.950 K, poljska marka 9 K, holandski goldinar 30.670 K, lira 3410 K, češka krona 2690 K, ogrska krona 47 K.

Curii. 28. t. m. Avstrijska krona 0,006, marka 0,32, dinar 5,90, češka krona 19,40, poljska marka 0,06 $\frac{1}{2}$. Zlata pariteta znaša od 28. t. m. do 2. sept. 17.000 K.

Za tiskovni sklad so darovali: Riedl, Podkraj, 2000 K, neimenovani iz Žitarevasi 2000 kron, Rutar 1000 K, Plantev 600 K, J. Jom

500 K, A. Ožmalc 200 K, J. Haderlap 100 K, mesto venca na krsto rajnega Cir. Kanduta 10.000 K, M. Treiber v Rutah 1000 K, Fr. Puschman, Ovčina, 400 K, V. Breiner, Krčanje, 1000 K, neimenovani iz Krčanj 1000 K, neimenovani, Stara vas, 1000 K, neimenovani v Ravšu 250 K, J. Olip v Selah 5000 K, J. Flaschberger in F. Raušer, Brdo pri Šmohorju, 1000 K, Fr. Veršnik, kolar, Podkrnos, 400 kron, Slovenci iz Pliberka in okolice mesto venca čg. Kandutu 52.000 K, vesela družba pri Jagru v Globasnici: Fr. Rainer 500 K, K. Rainer 500 K, Fr. Čebul 500 K, J. Čebul 500 K, B. Čebul 500 K, A. Čebul 500 K, M. Čebul 500 K, K. Čebul 500 K; G. Sivec, Stara vas, 1400 K, M. Schlemitz, Svetnavas, 1000 K, B. Lakonik, Apače, 1000 K, J. Ogriz, Bilčovs, 730 K, M. Cip, Večnavas, 1000 K, El. Truppe, Št. Štefan, 800 K, I. Uršič, Št. Job, 200 K, B. Einspieler, Zg. Vesca, 1000 K, U. Herman, Zg. Vesca, 130 K, neimenovani iz Bilčovsa 70 K, Rožan 2000 K, neimenovani iz Reberce 200 K. Darovalcem iskrena hvala.

Listnica uredništva.

Strpnavas. Tako gnusnih in umazanih dopisov kot „Kor. Dom.“ mi ne priobčujemo. „Kor. Dom.“ je list za nemčurje, ki so brez čuta srama, podivjani in ogabni, naš list pa za še ne tako pokvarjene in verne Slovence.

Žabeški Zepej. Je preveč v narečju in ne bo vsem čitateljem razumljiv. Vsebina nam ugaja. — **Št. Vid v Podjuni.** Se iz gotovih vzrokov v tej obliki ne more objaviti. — **Radiše.** Osební napad.

Listnica upravnistva.

Kunčič. Bo premalo, ker se naročnina zviša. Cenj. dopisnike opozarjamo, da je treba frankovati pismo s 100 K znamko.

Pozor kmetje!

Dam v **zameno sto kil strdi** za koruzo ali adjo.

Ponudbe naj se pošiljajo na naslov:

Simon Čertov, Slovenji Plajberk
Post: Unterbergen i. R.

57

Kupim žago

gostilno, restavracijo ali hotel.

Plačilo eventualno v tuji valuti.

Ponudbe z natančnim popisom in ceno na

Marinc-Libeliče,
Koroško.

56